

Domácí bohoslužba 22.11.2020

připravil Kamil Vystavěl

* * * * *

Úvodní slovo

Milost našeho Pána Ježíše Krista, Boží láska a společenství Ducha svatého ať je s námi.

Čtení z 2. dopisu Korintským 5,16-20

A tak od nynějška už nikoho neposuzujeme podle lidských měřítek. Ačkoli jsme dříve viděli Krista po lidsku, nyní ho už takto neznáme. Kdo je v Kristu, je nové stvoření. Co je staré, pominulo, hle, je tu nové! To všecko je z Boha, který nás smířil sám se sebou skrze Krista a pověřil nás, abychom sloužili tomuto smíření. Neboť v Kristu Bůh usmířil svět se sebou. Nepočítá lidem jejich provinění a nám uložil zvěstovat toto smíření. Jsme tedy posly Kristovými, Bůh vám domlouvá našimi ústy; na místě Kristově vás prosíme: dejte se smířit s Bohem!

Zamyšlení

Když se víc lidí dívá na jednu událost, může každý vidět něco trochu jiného. Jako kdybychom měli na očích nasazený jedinečné brýle, které vpustí do naší hlavy jen něco. Takže si všimnu věcí, které druhá osoba nevnímá a naopak. Každý má svoji unikátní perspektivu. Jinak vypadá Praha z okna automobilu, jinak z lodi, jinak z petřínské rozhledny a ještě jinak při chůzi pěšky. Student v Praze uvidí a zažije něco jiného než ukrajinský dělník nebo třeba manažer nadnárodní společnosti. Nevím, který z těchto pohledů je výstižnější. Jisté je, že se na Prahu mohou podívat i jiného pohledu, než z toho, který znám a možná to bude objevná perspektiva.

Pavel z Tarzu, pisatel výše uvedených řádek, tvrdí, že existuje nějaký speciálně křesťanský pohled na svět. Co je typické na křesťanské perspektivě? *A tak od nynějška už nikoho neposuzujeme podle lidských měřítek*, napsal Pavel. V křesťanské víře jde především o to, osvojovat si jiný pohled na svět než obvykle lidé mají, jiný výklad, jiný způsob chápání – sebe, lidí, zvířat, věcí, přírody, kosmu, života, smrti... Křesťanská víra nabízí podívanou, která obohacuje, koriguje a proměňuje naše dosavadní vhledy a pochopení.

Odkud ta nevšední podívaná pramení? Pramení z nevšedního pohledu na Ježíše. Apoštol píše: *dříve jsme viděli Krista po lidsku, nyní ho už takto neznáme*. Když ne po lidsku, tak jak? Lidsky viděno: Ježíš je například jeden z mnoha lidí dávno zapadlých do propadlišť dějin, je jeden z mnoha pozoruhodných a moudrých učitelů, je jeden z tajemných léčitelů, nebo jeden z fanatiků, kteří raději zemřou, než aby ustoupili ze svých názorů... Viděno očima víry: Ježíš není jedním z mnoha jemu podobných, je jedinečný mezi lidmi a není

nad to, když se dáme ovlivňovat jeho postoji, myšlením a životním příběhem. Z pohledu křesťanů Ježíš přinesl epochální změnu. Ta změna se v Bibli nazývá různě: Boží kralování, odpuštění vin, svléknutí starého člověka a nové lidství, vítězství nad ďáblem, nad smrtí, znovuzrození, vykoupení, spása, pokoj...

A když v Ježíšovi uvidíme jedinečného člověka a unikátní zvrát dějin, získáme spolu s tím nový pohled na ostatní lidi. Jako kdyby se něco z Ježíšovy jedinečnosti nějak promítlo, rozmnožilo či okopírovalo na další. Když vidíme vážnost a důstojnost v tomto člověku, co brání, abychom ji uviděli v jiném? Ostatně lidi, kteří „dle lidských měřítek“ se jeví jako úplně bezvýznamní, Ježíš bere za stejně důležité jako sebe: *Amen, pravím vám, cokoliv jste učinili jednomu z těchto mých nepatrných bratří, mně jste učinili.* (Matouš 25,40) Víra v Ježíše tedy znamená vyznávat jedinečnost jeho a jedinečnost každického člověka.

Právě tak se křesťanům otevírá nový pohled na další živé bytosti, které jsou „z hlediska lidí“ vnímány jako podřadné, nevýznamné, beztrestně zneužitelné. Ježíš obrátil pořadí prvních a posledních, panstva a sloužících, a proto už nelze bezmyšlenkovitě a spokojeně žít na úkor jiných živých bytostí, ať lidí, nebo zvířat. Z křesťanského hlediska jsou významní i nelidští tvorové, obzvláště ti, pro něž na světě už téměř nezbylo místo, na druhé straně ti, z nichž lidé udělali výrobní linku na zboží.

Nevšední, věřící vnímání Ježíše jako jedinečného chlapíka má opravdu dalekosáhlé účinky. Apoštol to ví, a proto pokračuje takto: *Kdo je v Kristu, je nové stvoření¹. Co je staré, pominulo, hle, je tu nové!* Být v Kristu, doufat v Krista, znamená nejen moji osobní proměnu, do nové perspektivy se dostávají blízcí i vzdálení lidé, lidské instituce a všechno ostatní. Celičkový svět se proměňuje v očích těch, kdo věří Kristu. Pod vlivem Ježíše se objevuje našim zrakům zvláštní dimenze světového řádu, dimenze, kterou jinak není snadné zahlédnout.

A my se můžeme ptát: Čím vlastně mají být překonány všechny ty staré záležitosti, vztahy, způsoby myšlení? Odpověď zní: to staré překonává smíření. Pavel tvrdí: *Pominulo staré, hle, je tu nové.* A pokračuje: *To všechno je z Boha, který nás smířil sám se sebou skrze Krista a pověřil nás, abychom sloužili tomuto smíření.* Smíření je to nové, co překonává staré věci. Smíření je to, co svět pročišťuje a nechává staré pořádky, způsoby a vztahy odplynout. Smíření překonává napětí, konflikty, skryté i zjevné podoby soupeření. Smíření má konstruktivní a nikoli destruktivní účinky. Ježíšův příběh je příběhem o smíření Hospodina se světem. Ježíš přinesl smíření Boha Tvůrce s celou jím vytvořenou skutečností. Oč spíše bychom měli my prosazovat smíření jako řád pro život ve světě – v rozmanitých vztazích jednotlivců, kolektivů, institucí? Jak moc je potřebné smíření ve vztahu lidí s životním prostředím?

1 Čeština užívá slovo „stvoření“ často ve významu jednotlivé osoby („na ulici jsem potkal opravdu podivné stvoření“), tímto se však smysl uvedeného biblického místa zásadně mění a zužuje. V Bibli výraz „stvoření“ bývá užíván jako souhrnné označení veškerenstva. Věta v 2. Kor 5,17 by se proto dala přeložit např. takto: *Když je někdo v Kristu, celý svět je nový.* Tak překládá J. H. Yoder v knize Ježíšova politika, s. 178, pozn. 47.

Smíření znamená nastolení míru, nastolení spolupráce, dialogu, odpouštění, ne příkazy jedněch druhým, ale vzájemné dohody a úcta. Připomínali jsme si v posledních dnech řadu událostí naší historie – závěr 1. světové války, o několik dní dříve bitvu na Bílé hoře a třicetiletou válku, o několik dní později pád totalitní vlády v Československu. Oč méně traumat by naší v historii bylo, kdyby se lidé drželi řádu smíření? A mohou tyto staré bolestivé věci konečně odplynout bez procesu usmíření?

Jsme pověřeni *sloužit tomuto smíření*. Jsme pověřeni konat, dosvědčovat, podporovat, žít smíření s Bohem – s Bohem a to znamená také smíření se sebou samými a vším Božím tvorstvem. To je pravý řád světa, to je pravý způsob života. Někdo o tom vůbec neví, nikdy si nevšiml, nebo zapomněl a zůstává mu tento pohled na skutečnost ukrytý. Díky Bohu za to, že my o tom víme. Chvála Bohu za správně zaostřené brýle, jimiž jsme už nejednou mohli pozorovat dění kolem. A do třetice srdečný dík Pánu za to, že nás přitáhl k sobě svojí laskavou mocí, v Kristu nás sám se sebou usmířil, nepřipočítává nám na účet dluhy, ale dal nám novou smlouvu, odpouštění, důstojnost a spoustu příležitostí ke spolupráci na tomto úžasném díle.

Píseň z Evangelického zpěvníku č. 635 ([varhanní doprovod](#))

1. Tvá, Pane, láska nám sílu dává, / je jako číše vody studené. / Má sílu těšit smutnou duši / a zvednout tělo zemdlené.
2. Tvá milost, Pane, je nekonečná, / své odpouštění znovu dáváš zas! / Tvým darem je i milý úsměv / těch, kteří žijí vedle nás.
3. Ve víře dáváš nám poznat, Pane, / že nejsme sami - s námi přebýváš. / Tvé myšlení je o pokoji, / má zase smysl život náš.
4. Tvé svaté Slovo nás moudře vede / a našim cestám ukazuje směr. / Nebývá snadné zaslechnout je / ve světě plném různých věr.
5. Co jen je člověk, čím zasloužil si, / že, Pane, ty jsi na něj pamětliv? / Pochopit nelze, snad jen žasnout! / Dík budu vzdávat, co jsem živ!

Modlitba (Eliška Bubíková)

Hospodine, Pane náš,

děkujeme, že i v době, kdy si hlouběji uvědomujeme, co všechno nemáme ve svých rukou, se můžeme spolehnout na to, že nás i nyní vede Tvá vztyčená paže, která vyvedla izraelský lid z egyptského otroctví.

Děkujeme, že nemusíme bojovat sami – s virem, s nedostatkem sil, s vlastními emocemi, se stresem, s ponorkovou nemocí, se samotou...

protože Ty, Hospodine, s námi jsi.

Prosíme, otevírej nám oči, abychom viděli, jak mocný je náš Hospodin, i ve chvílích, kdy podléháme pocitu, že bojujeme s větrnými mlýny.

Další modlitby, přímluvy...

V jednotě se všemi křesťany se takto modlíme:

Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvět se jméno tvé, přijď království tvé, buď vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi, chléb náš vezdejší dej nám dnes a odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům a neuved' nás v pokušení, ale zbav nás od zlého, neboť tvé jest království i moc i sláva na věky. Amen.

Závěrečné slovo – Žalm 23

Hospodin je můj pastýř, nebudu mít nedostatek.

Dopřává mi odpočívát na travnatých nivách, vodí mě na klidná místa u vod,
naživu mě udržuje, stezkou spravedlnosti mě vede pro své jméno.

I když půjdu roklí šeré smrti, nebudu se bát ničeho zlého,
vždyť se mnou jsi ty. Tvoje berla a tvá hůl mě potěšují.

Prostíráš mi stůl před zraky protivníků, hlavu mi olejem potíráš, kalich mi po okraj plníš.

Ano, dobrota a milosrdenství provázet mě budou všemi dny mého žití.

Do Hospodinova domu se budu vracet do nejdelsích časů.

* * * * *

***Nedělní sbírka** je určena pro potřeby našeho sboru. Přispět můžete elektronickou cestou na účet sboru 162 282 485 / 0300, nebo např. tak, že peníze určené na sbírku vložíte do obálky, kterou po skončení omezení vezmete s sebou na bohoslužbu.*

Ve středu v 18 h bude online biblická hodina, informace k připojení poskytne Kamil Vystavěl.

Ve čtvrtek v 15 h se koná online náboženství pro školní děti.

V sobotu 28. listopadu od 9 h bude v Prostějově na farní zahradě brigáda – úklid spadaneho listí.

Diakonie ČCE – středisko Rolnička v Soběslavi nabízí ze své chráněné dílny výrobky v předvánoční kampani nazvané ČCErolniČCE. Nakupovat lze na eshopu:

<https://www.eshop.rolnicka.cz/>